

מ"ת 11540/02/16 - מדינת ישראל נגד תאמר אזברגה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 אפריל 2016

מ"ת 11540-02-16 מדינת ישראל נ'
אזברגה(עציר)
לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	תאמר אזברגה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד יעל תרם

ב"כ המשיב: עו"ד אסתר בר ציון, עו"ד ויקטור אוזן

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום ביחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים.

על פי כתב האישום, המשיב הוא בן דודו של הישאם, המתלון. ביום 17.4.15 במהלך קטטה שבה לקחו חלק המתלון, ווליד אבו סיאם, ואנשים נוספים, נפצע הישאם בעינו ונזקק לטיפול רפואי. בעקבות אירוע זה, בין משפחת אזברגה, משפחתו של המשיב והנפגע, לבין משפחת אבו סיאם, משפחתו של המתלון שררה עטווה (מעין הפסקת אש) אשר הוארכה מפעם לפעם. הפסקת האש אמורה הייתה להסתיים ביום 10.1.16 והוארכה ימים ספורים קודם לאותו מועד עד ליום 1.3.16.

ביום 10.1.16 בסמוך לשעה 21:00 הגיע המשיב ללוד, כשהוא לבוש בגדים כהים, חבוש קפוצ'ון לראשו ובידו אקדח. הוא ירה לעבר המתלון לפחות 14 קליעים מטווח קצר. בשלב מסוים נפל המתלון ארצה ואז התקרב אליו המשיב, כיוון את האקדח אל ראשו ולחץ על ההדק בכוונה להמיתו, אך האקדח לא ירה. בהמשך נמלט המשיב מהמקום. כתוצאה מהירי נגרמו למתלון מספר פצעי ירי בכל אחת מרגליו, פצע כניסה בבטן ופצע יציאה בגב והוא נזקק

לניתוחים ולאשפוז ממושך.

נוכח מעשים אלה הואשם המשיב בניסיון רצח, עבירה לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בבקשת המעצר עד תום ההליכים ציינה המבקשת, כי קיימות מספר עילות מעצר, ביניהן עילת מעצר סטטוטורית נוכח השימוש בנשק חם, וכן עילת מעצר שקשורה בכך שהמשיב נמלט מהזירה לאחר האירוע. ב"כ המבקשת טוענת גם לחשש מפני שיבוש.

ביום 16.3.16 הסכימו באי כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה והמשיב נשלח לקבלת תסקיר משירות המבחן, כמו גם לבחינת התאמתו של מקום פיקוח מוצע לפיקוח אלקטרוני. הגיע חוות דעת היחידה לפיקוח אלקטרוני אשר מצאה את מקום הפיקוח המוצע, בטייבה, כמתאים לפיקוח.

היום מונח לפניי תסקיר של שירות המבחן, אשר בשורה התחתונה אינו ממליץ על חלופת מעצר שאיננה מאחורי סורג וברית, לרבות לא פיקוח אלקטרוני.

מפאת צנעת הפרט, לא אפרט יתר על המידה את האמור בתסקיר שירות המבחן, אלא רק את אותם חלקים הנדרשים להכרעה. שירות המבחן מצוין, כי מדובר בצעיר, בן 21, רווק, אשר טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בלוד ועבד בעבודה קבועה. מדובר במי שאין לו כל מעורבות פלילית קודמת מכל סוג ומין שהוא. שירות המבחן צוין כי אין חשש לשימוש בחומרים ממכרים.

המשיב עצמו שלל התרועעות עם חברה שולית או מעורבות בסכסוך עם אחרים. הוא צוין כי הוא מכיר באופן אישי את המתלונן שלמד איתו בבית הספר, אך לא היה סכסוך ישיר ביניהם. עם זאת, קיים סכסוך מתמשך בין בני שתי המשפחות המורחבות, בשל אירוע אלים שהתרחש בין המתלונן לבין בן דודו של המשיב. עם זאת, צוין המשיב, כי היה הסכם בין המשפחות להפסקת האלימות והוא עצמו לא היה קשור באופן ישיר לסכסוך. הוא צוין באוזני קצינת המבחן, כי אינו מחזיק בנשק ולא עשה שימוש בנשק בעבר.

שירות המבחן התרשם ממי שאכן אין מעורבות שולית בעברו. עם זאת, קצינת המבחן התרשמה ממי שאינו מצליח לבחון באופן ענייני את נסיבות מעצרו ושולל כל מעורבות שולית. קצינת המבחן הגיעה למסקנה, נוכח כלל הנסיבות המוזכרות בתסקיר, לרבות כתב האישום התלוי ועומד נגד המשיב, שקיימת רמת סיכון בינונית להתנהגות אלימה ורמת החומרה הצפויה, במקרה של התנהלות אלימה, היא בינונית גם כן.

בהמשך לכך בחן שירות המבחן ארבעה מפקחים מוצעים, חמישה מפקחים מוצעים, שלושה דודים ושני קרובי משפחה נוספים. שירות המבחן מצא כי מדובר באנשים שמבינים את משמעות מעצרו של המשיב, לרבות מעצר באיזוק אלקטרוני וערוכים לקיים את תפקידיהם כמפקחים. שירות המבחן התרשם מאנשים שמקיימים אורח חיים נורמטיבי, הם סמכותיים, מבינים את תפקידם הפיקוחי. עם זאת, צוין שירות המבחן, כי המפקחים המוצעים לא צפו את מעצרו של

המשיב וזאת נוכח עבודתו באופן קבוע והעדר מעורבות קודמת בפלילים. נוסף על כך, הם ציינו כי הם יודעים שלא היה מעורב בסכסוך הנוכחי קודם לאירוע המתואר. המשפחות הביעו עמדות שומרות חוק שמתנגדות לפתרון סכסוכים ודרך אלימה ולעניין הסכסוך שברקע האישום, התקשו להצביע על נסיבות שהובילו להסלמתו ולמעצרו של המשיב. הם ציינו כי קיימים אנשים נכבדים בקהילה התורמים ליציבות והרגעת המתח בין שתי המשפחות.

בסופו של דבר, שירות המבחן סבר כי קיים פער משמעותי בין מאפייני העבירה המיוחסת למשיב לבין אופן הצגתו את עצמו, וכן בין העובדה שלא היה מעורב קודם לכן במעורבות שולית כלשהי לבין חומרת המעשים המיוחסים לו. שירות המבחן הגיע למסקנה כי המחויבות המשפחתית הגבוהה, שיש למשיב, כמצוין בתסקיר, היא מקור לסכנה ועומדת בבסיס המעשים המיוחסים לו. צוין, כי המשיב ובני משפחתו התייחסו בצמצום לסכסוך בין המשפחות והתקשו להתייחס להשלכות אפשריות של העבירה המיוחסת למשיב על המשך הסכסוך בין המשפחות. כל זאת, כאשר ההסכם בין המשפחות שעליו דיווחו התקיים עוד קודם לאירוע מושא כתב האישום, וכנראה שלא נשמר. נוכח נתונים אלה, ולמרות התרשמות שירות המבחן כי מקום המעצר המוצע באיזוק אלקטרוני מרוחק ממקום מגורי המתלונן, ולמרות ההתרשמות כי מדובר בפיקוח של אנשים סמכותיים ובעלי השפעה על המשיב, שירות המבחן סבור כי קיומו של סיכון להמשך התנהלות אלימה סביב הסכסוך המתואר, כאשר בני המשפחה התקשו עד כה להיות גורמים משפיעים על המשיב, נראה כי אינם מעורבים בחייו ואינם מבינים היטב את רמת מחויבותו המשפחתית שהובילה לאירוע מושא כתב האישום, מובילה לכך ששירות המבחן אינו ממליץ על מעצר באיזוק אלקטרוני.

הצדדים טענו באריכות לפני היום. ב"כ המבקשת הדגישה את חומרת המעשים המיוחסים למשיב ואת העובדה כי אין לפנינו כתב אישום בגין רצח, רק משום שהאקדח בסופו של דבר לא ירה, אך לא בשל התנהגות חיובית כלשהי של המשיב. הוא לא התחרט ולא נמנע ברגע האחרון מלהוציא את תכניתו אל הפועל, אלא שהאקדח "בגד" בו. עוד מצינת ב"כ המבקשת, כי בריחתו של המשיב לאחר האירוע לטייבה (למקום שאין טענה כי מי מהמפקחים נכח בו) מלמדת על חשש מהימלטות, וכן - לדבריה - קיים חשש לשיבוש בשל התנהלותו של המשיב לאחר האירוע בכל הנוגע גם למכשירו הסלולרי, גם התנהגותו בחקירה מלמדת על חוסר היכולת לתת בו אמון, וכלל הנסיבות מלמדות כי אין לתת במשיב אמון. לדבריה, ה"עטווה" הנטענת הייתה קיימת במועד הרלוונטי לכתב האישום, ומכאן שאין בה כדי למנוע מהמשיב ביצוע מעשי אלימות. היא מתייחסת לסכנה המוגברת שנובעת מהמשיב, חרף היותו נעדר עבר פלילי וצעיר בימים, ולטעמה אין כל מקום לשחררו, או לעצרו באיזוק אלקטרוני. ב"כ המבקשת הפנתה לפסיקה רבה התומכת בעמדתה.

ב"כ המשיב טענו כי יש מקום להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. לדבריהם, חרף השורה התחתונה של התסקיר, שאינו ממליץ על פיקוח אלקטרוני, התסקיר כולו הוא חיובי. ראשית, יש לזכור כי מדובר במי שנעדר עבר פלילי מכל מין וסוג. יש להתייחס לגילו הצעיר ולתפקודו הנורמטיבי עד רגע המעצר. נוסף על כך, מדובר במי ששירות המבחן התרשם מיכולתו לכבד גבולות וחוקים, ולכן יש מקום להסיק שהוא יכבד את סמכותם של בני משפחתו. אותה מחויבות למשפחה, ששירות המבחן והמבקשת זוקפים לחובתו כרקע לאירוע הנוכחי משמשת דווקא לזכותו כאשר בית המשפט בוחן אפשרות של חלופת מעצר, שכן יש להניח שהמשיב ישמע לבני משפחתו ויכבד את סמכותם כאשר ישמשו מפקחים. נוסף על כך, חשוב לשים לב לריחוק של מקום המעצר המוצע, בטייבה, כאשר המתלונן ומשפחתו גרים בלוד. לדברי הסנגורים, מדובר לכל היותר במסוכנות נקודתית שמשקפת מהמשיב, וזו ניתנת לאיון בחלופת המעצר הטובה שהוצעה, שגם שירות המבחן התרשם מאיכות המפקחים שהיא כוללת. גם ב"כ המשיב הגישו פסיקה רבה התומכת בעמדתם, לרבות מקרים דומים במידה כזו או אחרת, שבהם שוחררו נאשמים בתנאים.

אין צורך לחזור על מושכלות יסוד, המתייחסים לחומרה הרבה ולמסוכנות הרבה הנשקפת ממי שמיוחסת לו עבירה של ניסיון רצח. הנסיבות במקרה שלפנינו מלמדות על חומרה יתרה, בשל אופן ביצוע האירוע.

עוד אין צורך להזכיר כי האפשרות לבחור בחלופת מעצר נשענת על בחינה דו שלבית, שכוללת תחילה בחינת האפשרות לתת אמון במשיב עצמו, ובהמשך לכך בחינת חלופת המעצר.

אכן, מדובר במי שאין לחובתו כל מעורבות פלילית קודמת. ואולם, המעשה המיוחס לו כעת, והנתמך בראיות לכאורה, הוא מעשה שבא - ככל הנראה - על רקע אותו סכסוך בין המשפחות. אין הדבר זר למקומותינו, שאדם נעדר עבר פלילי, שחש מחויבות משפחתית, עשוי למצוא עצמו מבצע מעשים חמורים למדי על רקע סכסוך משפחתי כאמור. בצד המקרים שבהם בית המשפט העליון התייחס לקיומה של סולחה כגורם ממתן, קיימת גם פסיקה רבה הקובעת שסולחה אינה חזות הכל. במקרה שלפנינו, האירוע הנתען התרחש כאשר כביכול הפסקת האש הייתה בעיצומה, וגם המשיב ידע זאת. העובדה שקיומה של עטווה נטענת לא מנעה, לכאורה, את האירוע מלמדת על מסוכנות גבוהה במיוחד. בית המשפט העליון התייחס לא אחת לסכנה הרבה שנשקפת מנאשמים הפועלים על רקע של סכסוך פעיל וקיים (ראו בש"פ 567/16 **מלול נ' מד"י** [1.3.16], שם אמנם דובר בסכסוך במסגרת חיסולי חשבונות בין כנופיות, אך דומני כי הדברים נכונים גם לענייננו).

שירות המבחן מתייחס לכך שהמשיב אינו מצליח לבחון באופן ענייני את נסיבות מעצרו ושולל את מעורבותו. יש לזכור, כי המתלונן, אשר מכיר את המשיב היטב, חזר וזיהה אותו כמי שירה בו וזאת במספר הזדמנויות. נוסף על כך, יש להוסיף את התנהגותו של המשיב בחקירה להתרשמות הכללית מהמסוכנות שנובעת ממנו, חרף היותו נעדר עבר פלילי.

נוכח הדברים הללו, קשה לומר שהמשיב צולח את המשוכה הראשונה, המתייחסת לאפשרות מתן אמון בו. בנסיבות הללו, חרף ההתרשמות הכללית מחלופת המעצר והמפקחים הנורמטיביים, יש משמעות להתרשמות שירות המבחן כי המפקחים סבורים שהפסקת האש אמורה להשפיע לטובה על ירידה במסוכנות של המשיב. שירות המבחן עצמו, סבר כי מדובר במסוכנות בינונית, ולא נמוכה, וזאת חרף היותו של המשיב נעדר עבר פלילי.

בסופו של יום דומני כי שירות המבחן שקל את כל השיקולים הרלוונטיים, כתב את התסקיר בצורה מאוזנת ומעמיקה ויש לתת משקל ממשי למסקנתו הסופית כי חרף הנתונים החיוביים, למשל גילו הצעיר של המשיב והעדר עבר פלילי, אין מקום להורות על חלופת מעצר.

לפיכך, נוכח כל האמור, אני סבורה כי אין מקום להורות על מעצר באיזוק אלקטרוני, או על כל חלופה שאיננה מעצר מאחורי סורג ובריח. לפיכך, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו , שופטת